ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଏ. ଗୁରୁସାମୀ

ଫେବୃଆରୀ 17, 1997

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାବତୀ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 :

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 341 (1), 342 (1), 366 (24) ଏବଂ 366 (25) — ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି/ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି - ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅଧିସୂଚନା - ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତିଙ୍କ ଅବସ୍ଥିତି ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା - ନିଜକୁ 'ଥୋଟି' ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟ ବୋଲି ଦାବି କରି ଅନୁସୂଚିତ ଜାତିର ସୁବିଧା ଉଠାଇବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅନୁରକ୍ଷଣଶୀଳତା - 1971 ମସିହାରେ ସେ ନିଜକୁ "କଟୁନାଇକେନ୍" ବୋଲି ଦାବି କରି ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତିର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲେ - ପରେ ସେ ସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା - ସେ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତିଙ୍କ ଅବସ୍ଥିତି ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଏକ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ - ମକଦ୍ଦମା ଡିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଡିକ୍ରିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅବୈଧ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, 1971 ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବାତିଲ କରିଥିଲେ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 341 ଏବଂ 342 ଅନୁଯାୟୀ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଘୋଷଣା, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (24) କିମ୍ବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (25) ରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାତି କିମ୍ବା ଜନଜାତିକୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (24) କିମ୍ବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (25) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଏବଂ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତିର ତାଲିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ମକଦ୍ଦମା 341 (2) କିମ୍ବା 342 (2) ଅନୁଯାୟୀ ସଂସଦ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସଂଶୋଧନ ଅଧୀନରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ବିଷୟ ଅଟେ - ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା, ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଏବଂ ଘୋଷଣା ଦେବାର ଅଧିକାର ନିଷିଦ୍ଧ - ଅଧସ୍ତନ

ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣା ଅସାମ୍ବିଧାନିକ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ବାହାରେ - ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 :

ଧାରା 9 - ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି/ ଜନଜାତିଙ୍କ ଅବସ୍ଥିତି ଘୋଷଣା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା - ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଘୋଷଣା ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି ।

-ଉତ୍ତରଦାତା 1971 ମସିହାରେ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତିର ଅବସ୍ଥିତିର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଥିଲେ - ଯେତେବେଳେ ସେ ସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଥିଲା ଯେ ପ୍ରମାଣପତ୍ରଟି ଜାଲିଆତି ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା - ପ୍ରମାଣପତ୍ରଟି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା - ବିବନ୍ଧନର ଆବେଦନ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଜାଲିଆତି ଖେଳନ୍ତି ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରନ୍ତି ସେ ବିବନ୍ଧନ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1565/1997 ।

ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 228/1996ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 23.2.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଏ. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି, ଜେ. ବି. ରବି ଏବଂ ଭି. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ଭି. ମୋହନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା । ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 23.2.1996 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଏସ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 228/96କୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଛନ୍ତି ଯେ କରି ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣା ଏକ ସମକାଳୀନ ନିଷ୍କର୍ଷ ଥିଲା । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଯେତେବେଳେ

ଉତ୍ତରଦାତା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ [1] ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ 'ଥୋଟି' ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (24) ସହିତ ପଠିତ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 341 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଅଧିସୂଚନା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଅଧିସୂଚନାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 67 ଭାବରେ 'ଥୋଟି'ଙ୍କୁ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଭାବେ ସୂଚିତ କରେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, 1970 ମସିହାରେ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (25) ସହିତ ପଠିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 342 (1) ଅନୁଯାୟୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟର ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ତାଲିକାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 9 କାଟୁନାଇକେନ୍ ଭାବରେ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସେ ସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେହି ଆଧାରରେ, ଏକ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ଜଣେ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି । ତେଣୁ, ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବାତିଲ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଉକ୍ତ ବାତିଲକରଣକୁ ଆକ୍ଷେପିତ କରି, ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କୁ 'କଟୁନାଇକେନ୍', ଜଣେ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ସେହି ଘୋଷଣା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି :ମକଦ୍ଦମା ପୋଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ କି ?ସି. ପି. ସି. ର ଧାରା 9 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ଦେୱାନୀ ସ୍ୱଭାବର ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଯାହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିମ୍ବା ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି, କୌଣସି ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 341 ଏବଂ 342 ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଏବଂ ଜନଜାତିର ତାଲିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଘୋଷଣା ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାତି କିମ୍ବା ଜନଜାତି ଯଥାକ୍ରମେ ଧାରା 366 (24) କିମ୍ବା (25) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 341 (2) ଏବଂ 342 (2) ଅନୁଯାୟୀ ସଂସଦ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଟେ । ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା, ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଘୋଷଣା ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନିଷିଦ୍ଧ । ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ବାତିଲ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମାମଲା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଛି କି ? ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ 2.12.1991 ତାରିଖର ଆଦେଶ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ନିଜେ ତାଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ

କରିଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହାକୁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଯାହା କରନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ପାଳନ କରୁଥିବା ଏକ ତଦନ୍ତ । ସେ ତାଙ୍କର ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ବିଚାର କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1962 ର ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଥିତି କଟୁନାଇକେନ୍ ଭାବରେ ଘୋଷିତ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ବାତିଲ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱୟଂ ସହାୟକ ଦସ୍ତାବିଜ । ତେଣୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ଥିତି ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରମାଣପତ୍ରଟି ଭୁଲ ଏବଂ ଅବୈଧ ଥିଲା । ତେଣୁ, ସେ ଜାନୁଆରୀ 23, 1971 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ । ତା'ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ତଦନ୍ତ ପରିଚାଳନା ଏବଂ ସମାନାର୍ଥକ ଶବ୍ଦ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅନୁସାରେ, ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉଛୁ ଯେ ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅଧିସୂଚନାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରବେଶ ଅଧୀନରେ କେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆସୁଛି ସେ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ତା'ପରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 1971 ରୁ ହିଁ ସ୍ଥିତି ଉପଭୋଗ କରିବାର ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିବନ୍ଧନ ନୀତି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଏହାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ଏହା ସମ୍ବିଧାନ ଉପରେ ନିବେଶ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଜାଲିଆତି । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଜାଲିଆତି କରନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରନ୍ତି, ସେ ବିବନ୍ଧନ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବିବନ୍ଧନର ନୀତି କେବଳ ସେତେବେଳେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଏକ ବିଧିସମ୍ମତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ କ୍ଷତି ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯାଇଥିଲା :ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଥିବା ଦଳ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରୁ ପଛକୁ ହଟିବାକୁ ବାଧ ହୋଇଥାଏ ।ଏହି ମାମଲାରେ, ବିବନ୍ଧନ ନୀତି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରତିହତ କରି ଠକେଇର ଅପରାଧକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବ; ତାଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ସେ ଅଭିଯୋଜନ ପାଇଁ ଦାୟୀ । ସମ୍ବିଧାନ ସହିତ ଜାଲିଆତି ଅପରାଧ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜାଲିଆତି ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ

ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣା ଅସାମ୍ବିଧାନିକ ଏବଂ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବାହାରେ ।

ତଦନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହୋଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

R.P. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।